

VALSTYBINĖ VARTOTOJŲ TEISIŲ APSAUGOS TARNYBA

Biudžetinė įstaiga, Vilniaus g. 25, LT-01402 Vilnius, tel. (8 5) 262 6751, faks. (8 5) 279 1466, el. p. tarnyba@vvtat.lt
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188770044.

Kauno apylinkės teismui
Per EPP

2016-10-07 Nr. 4E-425

Ieškovas: Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba

Atsakovas: UAB „Pegasus Tour“

IEŠKINYS

Dėl turizmo paslaugų teikimo sutarties sąlygų pripažinimo nesąžiningomis ir negaliojančiomis

2016 m. spalio 6 d.
Vilnius

Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – Civilinio proceso kodeksas) 49 straipsnio 2 dalyje įtvirtinta valstybės institucijų teisė įstatymų numatytais atvejais pareikšti ieškinį viešajam interesui apginti. Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo (toliau – Vartotojų teisių apsaugos įstatymas) 12 straipsnio 1 dalies 6 punktą įtvirtina, kad Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba įstatymų nustatyta tvarka kontroliuoja sutarčių standartines sąlygas ir ginčija nesąžiningas vartojimo sutarčių sąlygas. Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 32 straipsnio 2 dalis nurodo, jog Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba, nustačiusi, kad vartojimo sutarties sąlygos yra nesąžiningos, turi kreiptis į pardavėją, paslaugų teikėją ir pasiūlyti jam per 14 dienų nuo šio pasiūlymo gavimo pakeisti, panaikinti arba nebetaikyti nesąžiningos sąlygos ar sąlygų sudarant sutartis su vartotojais, taip pat nurodyti pardavėjui ar paslaugų teikėjui, kad Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba kreipsis į teismą su ieškiniu ar pareiškimu (skundu) dėl nesąžiningos sąlygos (sąlygų) pripažinimo negaliojančiomis ar pakeitimo, jeigu pardavėjas ar paslaugų teikėjas nevykdys Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos pasiūlymo.

Europos Sąjungos Teisingumo Teismas 2000 m. birželio 27 d. sprendime *Océano Grupo Editorial ir Salvat Editores (C-240/98 – C-244/98, Rink. p. I-4941)* pažymėjo, kad 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvos 93/13/EBB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais (toliau – Direktyva), 7 straipsnio 2 dalis pripažintoms vartotojų organizacijoms suteikia galimybę kreiptis į teismus, kad šie patikrintų, ar visuotiniam taikymui nustatytos sąlygos yra nesąžiningos, ir prireikus pripažintų jas neteisėtomis, net kai tokios sąlygos nebuvo įtrauktos į konkrečią sutartį.

Europos Sąjungos Teisingumo Teismas taip pat nurodė, jog taip yra todėl, kad tokia nuostata patenka į apsaugos sistemą, „pagrįstą mintimi, kad vartotojas yra mažiau palankioje padėtyje nei pardavėjas ar tiekėjas tiek galimybių derėtis, tiek informacijos lygio atžvilgiu“ ir kad tokia padėtis gali „būti kompensuota tik dėl pozityvaus su sutartiniais santykiais nesusijusių subjektų įsikišimo“.

Direktyvos vienas iš nustatytų tikslų yra apsaugoti vartotojus sutarties nesąžiningų sąlygų atvejais, t. y. asmenys, įsigyjantys prekes ar paslaugas, turi būti apsaugoti nuo pardavėjo ar tiekėjo piktnaudžiavimo galia, ypač nuo vienašališkų tipinių sutarčių ir nuo esminių teisių nesąžiningo neįtraukimo į sutartis. Direktyvoje nustatyti nesąžiningų sąlygų kriterijai buvo perkelti į Lietuvos nacionalinę teisę – į Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – Civilinis kodeksas) 6.228⁴ straipsnį.

Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos komisija, vadovaudamasi Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 12 straipsnio 1 dalies 6 punktu, išnagrinėjo kelionių organizatoriaus QUALISPRESENCA, LDA, Lietuvos Respublikoje veiklą vykdančio ir atstaujamo kelionių agentūros UAB „Pegasus Tour“ turizmo paslaugų teikimo sutartį Nr. 300120 (toliau – Sutartis) ir 2016 m. gegužės 25 d. priėmė nutarimą Nr. 10-290 „Dėl turizmo paslaugų teikimo sutarties sąlygų“ (toliau – Nutarimas). Nutarime Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos komisija konstatavo, kad, pagal Civilinio kodekso 6.228¹ straipsnį, vartojimo sutartimi verslininkas įsipareigoja perduoti vartotojui (fiziniam asmeniui, veikiančiam su savo verslu, prekyba, amatu ar profesija nesusijusiais tikslais) prekes nuosavybės teise arba suteikti paslaugas vartotojui, o vartotojas įsipareigoja priimti prekes ar paslaugas ir sumokėti jų kainą. Civilinio kodekso 6.747 straipsnio 1 dalyje yra numatyta, kad: „Turizmo paslaugų teikimo sutartimi viena šalis – kelionės organizatorius – įsipareigoja už atlyginimą kitai šaliai – turistui – užtikrinti iš anksto organizuotą turistinę kelionę, o turistai įsipareigoja kelionių organizatoriui sumokėti už suteiktas paslaugas“. Atsižvelgiant į tai, Sutartis laikoma vartojimo sutartimi, kuriai taikomos Civilinio kodekso nuostatos, reglamentuojančios vartojimo sutarčių ypatumus. Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos komisija Nutarime nurodė, kad Civilinio kodekso 6.228⁴ straipsnyje numatyta, jog nesąžiningomis laikomos vartojimo sutarčių sąlygos, kurios šalių nebuvo individualiai aptartos ir kuriomis dėl sąžiningumo reikalavimo pažeidimo iš esmės pažeidžiama šalių teisių ir pareigų pusiausvyra vartotojo nenaudai, taip pat minėtame teisės akte pateikiamas pavyzdinis sąrašas standartinių sutarties sąlygų, kurios yra preziumuojamos kaip nesąžiningos vartotojams.

Sutarties 3.2.3. punkte įtvirtinta, kad organizatorius įsipareigoja *„Iki Sutarties pasirašymo pateikti Turistui tiksliai ir neklaidinančią informaciją apie <...> valstybių, į kurias vykstama, pasienio formalumus ir vizų gavimo tvarką (jei tokia tvarka yra aktuali) <...>“*.

Sutarties 3.2.5. punkte įtvirtinta, kad organizatorius įsipareigoja *„Likus ne daugiau kaip 48 valandoms iki kelionės pradžios pateikti Turistui informaciją apie skrydį, Organizatoriaus atstovo vardą ir pavardę, adresą, telefono numerį ir elektroninio pašto adresą, į kurį Turistas galėtų kreiptis pagalbos bei informaciją apie tai, kur turistai galėtų kreiptis nutikus nelaimėi ar kitais nenumatytais atvejais. taip pat informuoti apie neprivalomas draudimo sutartis ir kitą galimai reikšmingą informaciją. Šiame Sutarties punkte nurodytą informaciją Organizatorius turi teisę pateikti telefonu arba elektroninio pašto adresu, kurį Turistas nurodo Sutarties rekvizituose“*.

Minimi Sutarties punktai įtvirtina informacijos apie kelionę vartotojui pateikimo tvarką, Sutarties 3.2.3. punkte nustatant, kad informacija apie valstybių, į kurias vykstama, pasienio formalumus ir vizų gavimo tvarką pateikiama jei tokia tvarka yra aktuali bei Sutarties 3.2.5. punkte įtvirtinant, kad minimame punkte nurodomą informaciją organizatorius turi teisę pateikti telefonu arba elektroninio pašto adresu, kurį vartotojas nurodo Sutarties rekvizituose.

Civilinio kodekso 6.748 straipsnio 2 dalyje įtvirtinta, kad kelionės organizatorius privalo prieš turizmo paslaugų teikimo sutarties pasirašymą suteikti turistui įstatymų nustatytos formos ir turinio išsamią informaciją (nurodyti su pasu ir vizomis susijusius reikalavimus, informaciją apie sveikatos formalumus ir t. t.). Lietuvos Respublikos turizmo įstatymo (toliau – Turizmo įstatymas) 7 straipsnio 2 dalies 5 punkte įtvirtinta, kad kelionių organizatorius turi pateikti įskaitomą ir neklaidinančią informaciją apie valstybių, į kurias vykstama, pasienio formalumus ir vizų gavimo tvarką, laiką, per kurį vizos gaunamos. Pažymėtina, kad Civilinis kodeksas bei Turizmo įstatymas nenumato išimčių, kada minima informacija gali būti nepateikiama.

Pažymėtina, jog Civilinio kodekso 6.748 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta, kad iki turisto išvykimo į kelionę kelionės organizatorius privalo suteikti turistui įstatymų nustatytos formos ir turinio informaciją (nurodyti tarpines stotis, keleivio vietą transporto priemonėje, kelionės organizatoriaus atstovo duomenis ryšiams palaikyti ir t. t.). Turizmo įstatymo 7 straipsnio 5 dalyje įtvirtinta, kad prieš kelionę kelionių organizatorius ir (ar) kelionių pardavimo agentas privalo raštu turistui laiku pateikti: informaciją apie tarpines stotis ir sustojimo laiką, buvimo vietą ir informaciją apie keleivio vietą transporto priemonėje, išskyrus nenumatytus techninius sustojimus (nusileidimus); kelionių organizatoriaus ir (ar) kelionių pardavimo agento pavadinimą ir (ar) vardą, pavardę, jų adresus, telefono numerius ir elektroninio pašto adresus, kelionių organizatoriaus vietinio atstovo, vietinių kelionių pardavimo agentų, į kuriuos turistą galėtų kreiptis pagalbos, adresus ir telefono numerius. Jeigu vietinių atstovų ar kelionių pardavimo agentų nėra, privaloma nurodyti telefono numerį, kuriuo turistą galėtų skambinti nenumatytais atvejais, arba informaciją, kuri jam padėtų susisiekti su kelionių organizatoriumi ir (ar) kelionių pardavimo agentu; informaciją apie valstybių, į kurias vykstama, epidemiologinę būklę, imunoprofilaktikos reikalavimus, kuriuos reikia įvykdyti vykstant į kelionę, taip pat informaciją apie sveikatos draudimo įforminimo tvarką; informaciją apie neprivalomas draudimo sutartis, pagal kurias atlyginamos turisto išlaidos dėl organizuotos turistinės kelionės atšaukimo arba pagalbos išlaidos, įskaitant turisto gražinimo į pradinę jo išvykimo vietą nelaimingo atsitikimo ar ligos atveju išlaidas; informaciją apie valiutų keitimo sąlygas ir tvarką. Vadovaujantis tuo kas išdėstyta, minima informacija vartotojui privalo būti pateikiama rašytine forma, patvarioje laikmenoje. Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 2 straipsnio 9 dalyje yra pateikiama „patvariosios laikmenos“ sąvoka – tai priemonė, kuri leidžia vartotojui ar pardavėjui, paslaugų teikėjui saugoti asmeniškai jam skirtą informaciją taip, kad informacija tam tikrą laiką būtų prieinama ir kad saugomą informaciją būtų galima atkurti nepakitusia (t. y. popieriuje surašyti (spausdinti) dokumentai, USB atmintinės, kompaktinių diskų įrenginiai (CD-ROM), skaitmeniniai vaizdo diskai (DVD), atminties kortelės arba standieji kompiuterių diskai, elektroniniai laišakai ir kitos priemonės). Atsižvelgiant į tai, informacijos teikimas telefonu, netenkinama aukščiau aptartų teisės aktų nustatytų reikalavimų.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, Sutarties 3.2.5. punkte įtvirtinta nuostata, kad aukščiau minima informaciją organizatorius turi teisę pateikti telefonu arba elektroninio pašto adresu ir Sutarties 3.2.3. punkte įtvirtinta nuostata, kad informacija apie valstybių, į kurias vykstama, pasienio formalumus ir vizų gavimo tvarką pateikiama, jei tokia tvarka yra aktuali, neatitinka teisinio reglamentavimo bei tokiu būdu iš esmės pažeidžiama šalių teisių ir pareigų pusiausvyra vartotojo nenaudai.

Sutarties 3.3.2. punkte įtvirtinta, kad turistą išpareigoja „*Laiku ir tinkamai pateikti visą informaciją bei dokumentus, reikalingus Organizatoriui įvykdyti šią Sutartį, tame tarpe, Turistui tenka pareiga pateikti tikslus ir teisingus duomenis apie save ir/ar kartu keliaujančius asmenis*“.

Atkreiptinas dėmesys į tai, kad Sutarties 4.5. punkte įtvirtinta, kad vartotojas netenka teisės atgauti sumokėtų pinigų už kelionę, jeigu organizatorius negalėjo suteikti kelionės paslaugų dėl to, kad vartotojas neįvykdė Sutarties 3.3.2. punkte nurodytos prievolės. Taigi, netinkamai vykdant ar nevykdant Sutarties 3.3.2. punkte įtvirtintų prievolių, vartotojas patirs neigiamas pasekmes. Sutarties 3.3.2. punktu, vartotojas išpareigojamas laiku ir tinkamai pateikti visą informaciją bei dokumentus, reikalingus organizatoriui įvykdyti Sutartį. Tačiau, atkreiptinas dėmesys į tai, kad Sutartyje nėra patikslinama bei nurodoma per kurį laikotarpį ir kokią informaciją vartotojas turi pateikti, kas yra laikoma tinkamu ar netinkamu informacijos pateikimu, taip pat nėra nurodoma, kur su minima informacija vartotojas galėtų susipažinti.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pažymėtina, kad iš vartotojo reikalaujama, jog jis tinkamai vykdytų Sutarties nuostatas, kurios nebuvo išdėstytos aiškiai ir suprantamai bei su kuriomis jis nebuvo supažindintas iki sutarties sudarymo. Tokiu būdu, vartotojas, sudarydamas sutartį, nesupažindinamas su jos sąlygomis, sąlygų turinys iki sutarties sudarymo vartotojui nėra paaiškintas ir tinkamai atskleistas, tačiau vartotojas išpareigojamas jas vykdyti. Kelionių organizatorius, nuolat dalyvaudamas atlygintiną turizmo paslaugų teikimo santykiuose, turi didesnę šių santykių patirtį, todėl paslaugos teikėjui tenka ir

pareiga suteikti visapusišką bei teisingą informaciją vartotojams. Be kita ko, pažymėtina, kad vienas vartojimo sutarties sąlygų atitikties sąžiningumo kriterijams aspektų yra vertinimas, ar jos yra skaidrios, t. y. ar sutarties sąlygos yra aiškios ir suprantamos vartotojui, ir, ar bendrovė pateikė vartotojui visą sutarčiai sudaryti reikšmingą informaciją. Neskaidrios sutarties sąlygos negali būti laikomos sąžiningomis, nes vartotojas, kuris nesupranta sutarties sąlygų ar neturi visos apsisprendimui reikšmingos informacijos, negali priimti tinkamo sprendimo. Reikalavimas, kad vartojimo sutarčių sąlygos būtų rašomos aiškiai, suprantama kalba ir vartotojui faktiškai būtų suteikiama galimybė išnagrinėti visas sąlygas, įtvirtintas Direktyvos preambulėje (preambulės 22 pastraipa) bei įgyvendintas nacionaliniame lygmenyje (Civilinio kodekso 6.228⁴ straipsnyje 6 dalyje) nustatant, kad bet kuri vartojimo sutarties rašytinė sąlyga turi būti išreikšta aiškiai ir suprantamai.

Kaip jau buvo nurodyta aukščiau, būtent kelionių organizatoriui tenka pareiga užtikrinti su vartotojais sudaromų sutarčių sąlygų teisinį apibrėžtumą, jų suderinamumą su galiojančių teisės aktų nuostatomis bei aiškumą vartotojui. Lietuvos Aukščiausiojo Teismo praktikoje ne kartą akcentuota, kad verslininkas privalo užtikrinti sutarties sąlygų teisinį apibrėžtumą ir jų suderinamumą, jo pateiktos sąvokos turi būti kiek įmanoma aiškiau atskleistos, konkretizuotos, o įtrauktos į sudarytą sutartį, jos tampa sudėtine sutarties dalimi (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2007 m. kovo 16 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-152/2007; 2008 m. sausio 25 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-45/2008). Be to, Lietuvos Aukščiausiasis Teismas civilinėje byloje Nr. 3K-3-486/2000 konstatavo, kad „sudarant sutartį prisijungimo būdu, standartinės sutarties sąlygos yra privalomos kitai šaliai tik tuo atveju, jei standartinės sutarties sąlygas parengusi šalis tinkamai jas atskleidė, t. y. sudarė protingą galimybę kitai šaliai susipažinti su standartinėmis sutarties sąlygomis“.

Atsižvelgiant į tai, kas aukščiau išdėstyta, Sutarties 3.3.2. punkte įtvirtintomis nuostatomis vartotojas yra įpareigojamas vykdyti sąlygas, su kuriomis jis neturėjo realios galimybės susipažinti iki sutarties sudarymo, be teisės jų atsisakyti.

Sutarties 4.6. punkte įtvirtinta, kad *„Jei Sutarties yra atsisakoma Sutarties 4.1.1. ar 4.1.2. punktų pagrindu nesant Organizatoriaus kaltės, Šalys susitaria ir patvirtina tokius Organizatoriui atlygintinių nuostolių dydžius <...>. Šalys susitaria ir patvirtina, jog nurodyti nuostolių dydžiai yra laikomi minimaliais ir neįrodinėtinais nuostoliais, kuriuos Organizatorius patiria kelionės atsisakymo atveju“*.

Minėtas Sutarties punktas nustato, kad nutraukus Sutartį, Sutarties 4.1.1. ar 4.1.2. punktų pagrindu, vartotojas organizatoriui turės atlyginti nuostolius, kurių dydžiai įtvirtinti Sutarties 4.6. punkte pateikiamoje lentelėje bei šalys sutaria, jog nurodyti nuostolių dydžiai yra laikomi minimaliais ir neįrodinėtinais nuostoliais, kuriuos organizatorius patiria kelionės atsisakymo atveju.

Sutarties 4.6. punkte pateikta lentelė numato konkrečias sumas, kurias turistai privalėtų sumokėti kelionių organizatoriui, jeigu pasinaudotų Sutartyje numatyta teise nutraukti Sutartį (nesant kelionių organizatoriaus kaltės). Tuo tarpu analogiška pareiga kelionių organizatoriui Sutartyje nenustatyta. Pažymėtina, kad galiojančiame Civiliniame kodekse baudinių netesybų nėra numatyta ir netesybomis siekiama tik kompensuoti nukentėjusios šalies nuostolius, tačiau jos negali leisti nukentėjusiajai šaliai piktnaudžiauti savo teise ir nepagrįstai praturtėti kitos šalies sąskaita. Atkreiptinas dėmesys, kad Sutarties šalys turi nevienodas galimybes ginti savo pažeistas teises: kelionių organizatorius neprivalo įrodyti patirtų nuostolių dydžio – kelionių organizatorius turi teisę vadovautis Sutarties 4.6. punktu, o vartotojas, kuris objektyviai gali nežinoti tam tikrų teisinių dalykų, patirtos turtinės žalos dydį privalo įrodyti, kadangi Sutartyje nėra numatyti analogiški konkretūs dydžiai vartotojo patirtiems nuostoliams padengti. Tai nepagrįstai apsunkina vartotojo, kaip ekonomiškai silpnesnės sutarties šalies, padėtį.

Pažymėtina, kad sutartyje kelionių organizatorius turėtų nurodyti tokį minimalių nuostolių dydį, kurį kiekvienu atveju jis galėtų pagrįsti atitinkamais įrodymais. Būdas, kaip bus paskaičiuotas minimalių nuostolių dydis, turi būti sąžiningas ir pagrįstas. Atsižvelgiant į tai, kad vartotojas yra ekonomiškai silpnesnė sutarties šalis, sutartyje galėtų būti numatyta turistų teisė pareikalauti kelionės

organizatoriaus pateikti dėl turisto inicijuoto sutarties atsisakymo kelionės organizatoriaus patirtus nuostolius pagrindžiančius įrodymus.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, Sutarties 4.6. punktas pažeidžia vartotojo ir paslaugos teikėjo teisių ir pareigų pusiausvyrą vartotojo nenaudai.

Atkreiptinas dėmesys, kad Civilinio kodekso 6.747 straipsnio 4 dalyje yra įtvirtinta, jog asmuo, kuris veikia kaip kelionės organizatoriaus, neturinčio verslo vietos Lietuvos Respublikoje, tarpininkas, turisto atžvilgiu taip pat laikomas kelionės organizatoriumi. Pažymėtina, kad kelionių organizatorius QUALISPRESENCA, LDA (Portugalijos Respublikoje registruota bendrovė), Lietuvos Respublikoje veiklą vykdo per tarpininką UAB „Pegasus Tour“. Atsižvelgiant į tai, kad kelionių organizatorius QUALISPRESENCA, LDA, kuris Lietuvos Respublikoje neturi verslo vietos, veiklą vykdo per tarpininką UAB „Pegasus Tour“ ir būtent UAB „Pegasus Tour“ Lietuvos Respublikoje vartotojams teikia pasirašyti turizmo paslaugų teikimo sutartis, UAB „Pegasus tour“ tenka pareiga užtikrinti Sutarties sąlygų atitiktį teisės aktuose įtvirtintiems reikalavimams.

Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba, 2016 m. gegužės 30 d. raštu Nr. 4-2859 Nutarimo nuorašą pateikė UAB „Pegasus Tour“ ir pasiūlė bendrovei per 14 dienų nuo nutarimo gavimo dienos pakeisti, panaikinti ar netaikyti atitinkamų Sutarties sąlygų sudarant sutartis su vartotojais. Taip pat minimu raštu apie priimtus sprendimus Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba bendrovės paprašė informuoti per aukščiau nurodytą terminą, t. y. 14 dienų nuo Nutarimo gavimo dienos, tačiau suėjus numatytam terminui UAB „Pegasus Tour“ nepateikė atsakymo į Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos 2016 m. gegužės 30 d. raštą Nr. 4-2859. Atsižvelgdama į tai, Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba 2016 m. liepos 4 d. raštu Nr. 4-3721 pakartotinai kreipėsi į UAB „Pegasus Tour“, siūlydama panaikinti ar netaikyti Nutarime nurodytų sąlygų sudarant sutartis su vartotojais, kurios buvo pripažintos atitinkančiomis vartojimo sutarčių nesąžiningų sąlygų nustatymo kriterijus. Apie priimtus sprendimus dėl pateikto pasiūlymo buvo paprašyta informuoti Valstybinę vartotojų teisių apsaugos tarnybą iki 2016 m. rugpjūčio 1 d. Tačiau suėjus numatytam terminui atsakymo iš UAB „Pegasus Tour“ Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba negavo.

Tokiu būdu, UAB „Pegasus Tour“ neatsižvelgė į pateiktus siūlymus dėl Sutarties sąlygų, kurios Nutarimu buvo pripažintos atitinkančiomis vartojimo sutarčių nesąžiningų sąlygų nustatymo kriterijus, pakeitimo, panaikinimo ar netaikymo, taigi nesutiko nutraukti viešojo intereso pažeidimo.

Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 32 straipsnio 2 dalyje įtvirtinta, jog Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba, nustačiusi, kad vartojimo sutarties sąlygos yra nesąžiningos, turi kreiptis į paslaugų teikėją ir pasiūlyti jam per 14 dienų nuo šio pasiūlymo gavimo pakeisti, panaikinti arba nebetaikyti nesąžiningos sąlygos ar sąlygų sudarant sutartis su vartotojais, taip pat nurodyti paslaugų teikėjui, kad Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba kreipsis į teismą su ieškiniu ar pareiškimu (skundu) dėl nesąžiningos sąlygos (sąlygų) pripažinimo negaliojančiomis ar pakeitimo, jeigu paslaugų teikėjas nevykdys Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos pasiūlymo. To paties straipsnio 3 dalyje nustatyta, jog jeigu viešojo intereso pažeidimas nenutrauktas, Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba kreipiasi į teismą dėl viešojo intereso gynimo.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta aukščiau ir siekdama užtikrinti efektyvią vartotojų teisių apsaugą, Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba, vadovaudamasi Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 32 straipsnio 3 dalimi, teikia ieškinį dėl Sutarties 3.2.3., 3.2.5., 3.3.2. ir 4.6. punktų sąlygų pripažinimo nesąžiningomis ir negaliojančiomis.

Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba neprieštarauja sprendimo už akių priėmimui, jeigu byloje nebus gautas UAB „Pegasus Tour“ atsiliepimas į pareikštą ieškinį arba parengiamasis procesinis dokumentas.

Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba neprieštarauja, kad bylą teismas nagrinėtų rašytinio proceso tvarka.

Byla bus vedama ne per advokatą.

Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba, atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta ieškinyje, vadovaudamasi Civilinio proceso kodekso 49 straipsnio 2 dalimi, Civilinio kodekso 6.288⁴ straipsniu, Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 12 straipsnio 1 dalies 6 punktu bei 32 straipsnio 3 dalimi, teismo p r a š o

Pripažinti Sutarties 3.2.3., 3.2.5., 3.3.2. bei 4.6. punktų sąlygas nesąžiningomis ir negaliojančiomis.

PRIDEDAMA:

1. Turizmo paslaugų teikimo sutarties Nr. 300120 kopija, 7 lapai;
2. Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos komisijos 2016 m. gegužės 25 d. nutarimo Nr. 10-290 „Dėl turizmo paslaugų teikimo sutarties sąlygų“ nuorašas, 5 lapai;
3. Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos 2016 m. gegužės 30 d. rašto Nr. 4-2859 kopija, 2 lapai;
4. Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos 2016 m. liepos 4 d. rašto Nr. 4-3721 kopija, 2 lapai.

Pagarbiai

Direktorius

dr. Feliksas Petrauskas

Irina Martinkevič, tel. (8 5) 205 5429, el. p. irina.martinkevic@vvtat.lt

